

Starší M. Russell Ballard
Kvorum Dvanácti apoštolů

Nacházejte radost prostřednictvím láskyplné služby

Kěž ... projevujeme lásku a vděčnost za Spasitelovu smírnou oběť skrze prosté a soucitné skutky služby.

Bratři a sestry, doufám, že ti z vás, kteří jsou zde v Salt Lake na návštěvě, využijí příležitosti potěšit se barvami a vůněmi nádherných jarních květin na Chrámovém náměstí.

Jaro přináší obnovení světla a života – a skrze střídání ročních období nám připomíná život, oběť a Vzkříšení našeho Pána a Vykupitele, Ježíše Krista; neboť „všechny věci vydávají svědectví o [Něm]“. (Mojžíš 6:63.)

V kontrastu k této nádherné atmosféře jara a naději, které jaro symbolizuje, stojí svět plný nejistoty, komplikací a zmatků. Nároky každodenního života – vzdělání, zaměstnání, výchova dětí, církevní služba a povolání, světské činnosti, a dokonce i bolest a utrpení způsobené nečekaným onemocněním nebo tragédií – nás mohou vyčerpávat. Jak se můžeme osvobodit z této spletité pavučiny životních překážek a nejistot, abychom našli duševní klid a štěstí?

Často se podobáme mladému obchodníkovi z Bostonu, jehož v roce 1849, jak příběh uvádí, uchvátila vidina

zlaté horečky v Kalifornii. Prodal všechnen svůj majetek, aby hledal štěstí v kalifornských řekách, které, jak mu bylo řečeno, byly plné tak velkých valounů zlata, že je člověk jen stěží unesl.

Mladík den za dnem nořil rýžovací pánev do řeky a vytahoval ji prázdnou. Jeho jedinou odměnou byla rostoucí hromada kamenů. Byl zoufalý a zklamaný a chystal se toho nechat, když jednoho dne mu jeden starý zkušený zlatokop řekl: „Chlapče, roste ti tu docela pěkná hromádka kamení.“

Mladík odvětil: „Žádné zlato zde není. Vráť se domů.“

Starý zlatokop přešel přes hromadu kamení a řekl: „Ale vždyť tady zlato je. Jen musíš vědět, kde ho najít.“ Zvedl dva kameny a křísil jimi o sebe. Jeden kámen pukl a objevilo se několik zlatých šupinek, které se třpytily ve slunci.

Mladík si všiml napěchovaného koženého vaku na opasku zlatokopa a namítl: „Já ale hledám valouny jako ty, které máte ve vaku, ne jen maličké šupinky.“

Starý zlatokop ukázal vak mladíkovi, který se podíval dovnitř v očekávání, že spatří několik velkých valounů. Byl ohromen, když uviděl, že vak je naplněn tisíci šupinek zlata.

Starý zlatokop řekl: „Chlapče, zdá se mi, že jsi natolik zabraný do hledání velkých valounů, že zapomínáš plnit vak těmito drahocennými zlatými šupinkami. Trpělivé hromadění těchto malých šupinek mi přineslo velké bohatství.“

Tento příběh znázorňuje duchovní pravdu, které Alma učil svého syna Helamana:

„Malými a prostými věcmi se usku-
tečňují věci veliké. ...

... A velice malými prostředky Pán
... uskutečňuje spasení mnoha duší.“
(Alma 37:6–7.)

Bratři a sestry, evangelium Ježíše Krista je prosté, nehledě na to, jak moc se ho my snažíme zkomplikovat. Máme se snažit vést svůj život podobně jednoduše a nezahlcovat ho nepatřičnými vlivy a máme se soustředit na to, na čem záleží nejvíce.

Co jsou ony drahocenné a prosté věci evangelia, které nám do života přinášejí jas a smysl? Co jsou ony zlaté šupinky evangelia, jejichž trpělivé hromadění v průběhu celého života nás odmění pokladem nejvyšším – drahocenným darem věčného života?

Jsem přesvědčen, že existuje jedna prostá, ale důležitá – dokonce vznešená – zásada, která zahrnuje celé evangelium Ježíše Krista. Pokud přijmeme tuto zásadu celým srdcem a učiníme ji středem svého života, bude nás očišťovat a posvěcovat, abychom tak mohli jednou opět žít v přítomnosti Boží.

Spasitel mluvil o této zásadě, když odpovídal farizeovi, který se Ho ptal: „Mistře, které jest přikázání veliké v zákoně?

I řekl mu Ježíš: Milovati budeš Pána

Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své.

To jest přední a veliké přikázání.

Druhé pak jest podobné tomu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ (Matouš 22:36–39.)

Jen tehdy, když milujeme Boha a Krista celým srdcem, duší a myslí, jsme schopni dělit se o tuto lásku s bližními skrze skutky laskavosti a službu – což je způsob, jímž by Spasitel miloval nás všechny a sloužil nám, kdyby byl dnes mezi námi.

Když nás tato čistá láska Kristova – neboli pravá láska – obklopuje, myslíme, cítíme a jednáme více tak, jak by myslel, cítil a jednal Nebeský Otec a Ježíš. Naše motivace a upřímná touha se podobá té Spasitelově. O tuto touhu se Spasitel podělil se svými apoštoly v předvečer svého Ukřižování. Řekl:

„Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás. ...

Po tomť poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni

k druhým.“ (Jan 13:34–35.)

Láska, kterou Spasitel popsal, je láskou aktivní. Neprojevuje se velikými a hrdinskými činy, ale spíše prostými skutky laskavosti a služby.

Existuje bezpočet způsobů a situací, v nichž můžeme sloužit a projevat lásku druhým. Dovolte mi jich několik zmínit.

Zprvė – pravá láska začíná doma. Naprosto nejdůležitější zásada, která má panovat v každé rodině, je uplatňování Zlatého pravidla – Pánova nabádání, že „všecko, jakž byste chtěli, aby vám lidé činili, tak i vy činite jim“ (Matouš 7:12). Představte si na okamžik, jak byste se cítili, kdybyste byli tím, na koho dopadají neohleduplná slova nebo skutky. Učme svým příkladem členy své rodiny, aby se měli navzájem rádi.

Dalším místem, kde máme spoustu příležitostí sloužit, je Církev. Naše sbory a odbočky mají být místem, kde Zlaté pravidlo vždy řídí naše slova a skutky vůči druhým. Když jednáme s druhými laskavě, když

jim vyjadřujeme slovně podporu a povzbuzení a jsme citliví k potřebám druhých, můžeme vytvářet láskyplnou jednotu mezi členy sboru. Tam, kde převládá pravá láska, není místo pro pomluvy nebo nelaskavá slova.

Členové sboru, dospělí i mládež, se mohou spojit ve smysluplné službě, aby požehnali životu druhých. Před dvěma týdny prezident území Jižní Amerika-Severozápad, starší Marcus B. Nash ze Sedmdesáti, vyprávěl o tom, jak tím, že přidělují „ty, kteří jsou silní na duchu, těm, kteří jsou slabí“, zachraňují stovky méně aktivních dospělých členů i mládeže. Skrze lásku a službu se „jeden po druhém“ vracejí. Tyto skutky laskavosti vytvářejí silné a trvalé pouto mezi všemi zúčastněnými – mezi pomáhajícími i těmi, kterým se pomáhá. Tato služba je pak zdrojem mnoha drahocenných vzpomínek.

Když vzpomínám na svou dlouhou službu ve správě Církve, jedny z nejzácnějších vzpomínek se týkají okamžiků, kdy jsem společně se členy sboru někomu pomáhal.

Například si vzpomínám, jak jsem jako biskup pracoval s několika aktivními členy svého sboru při čištění silážní jámy na kúlové farmě sociální péče. Nebyl to zrovna příjemný úkol! Pozvali jsme jednoho méně aktivního bratra, který nebyl na shromáždění mnoho let, aby se k nám přidal. Díky lásce a přátelství, které mezi námi pociťoval, když jsme pracovali v oné páchnoucí silážní jámě a povídali si při tom, se vrátil do Církve a později byl zpečetěn v chrámu se svou manželkou a dětmi. Naše přátelství díky službě požehnal jeho dětem, vnoučatům, a nyní už i právnučatům. Mnozí z nich sloužili na misi, měli sňatek v chrámu a vychovávají věčnou rodinu – což je veliké dílo vyvolané prostým

skutkem – jednou zlatou šupinkou.

Třetí oblastí, kde můžeme sloužit, je naše obec. Jako upřímný výraz naší lásky a zájmu můžeme nabídnout pomocnou ruku těm, kdo naši pomoc potřebují. Mnozí z vás jste si oblékli tričko s nápisem „Pomáhající ruce“ a neúnavně jste se snažili zmírnit utrpení druhých a zvelebit místo, kde žijete. Mladí svobodní dospělí v Japonském kúlu Sendai nedávno poskytli nedocenitelnou službu při hledání členů v troskách po ničivém zemětřesení a tsunami. Existuje bezpočet možností, jak sloužit.

Upřímnou laskavostí a službou můžeme mezi těmi, kterým sloužíme, získávat přátele. Z těchto přátelství plyne lepší porozumění naší oddanosti

evangeliumu a touha dozvědět se více o Církvi.

Můj dobrý přítel, starší Joseph B. Wirthlin, mluvil o moci této zásady, když řekl: „Laskavost je podstatou velikosti. ... [Je] klíčem, který otevírá dveře a dělá přátele. Obměkčuje srdce a vytváří vztahy i na celý život.“ („Moc laskavosti“, *Liahona*, květen 2005, 26.)

Další způsob, jak můžeme sloužit dětem Nebeského Otce, je skrze misionářskou službu – nejen jako misionáři na plný úvazek, ale také jako přátelé a bližní. K budoucímu růstu Církve nedojde pouhým klepáním na cizí dveře. Dojde k němu tehdy, když členové, společně s misionáři, naplnění láskou k Bohu a ke Kristu, budou rozpoznávat potřeby a budou na ně reagovat v duchu dobročinné služby.

Budeme-li to dělat, bratři a sestry, ti, kteří jsou čestní v srdci, budou pociťovat naši upřímnost a lásku. Mnozí se o nás budou chtít dozvědět více. Tehdy a jedině tehdy se bude Církev rozrůstat a naplní celou zemi. Toho nemohou dosáhnout misionáři samotní, ale je k tomu zapotřebí zájmu a služby každého člena.

Při veškeré službě musíme být citliví k nabádáním Ducha Svätého. Onen tichý a jemný hlas nám může dát poznat, kdo naši pomoc potřebuje a co můžeme udělat, abychom pomohli.

President Spencer W. Kimball řekl: „Je nezbytné, abychom si v království navzájem sloužili. ... Velmi často naše skutky služby sestávají z obyčejného povzbuzení nebo poskytování ... pomoci s běžnými úkoly, ale jaké úžasné důsledky mohou plynout ... z malých, ale promyšlených skutků!“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 82.)

A president Thomas S. Monson řekl:

Starší Neil L. Andersen
Kvorum Dvanácti apoštolů

„Potřeby druhých jsou všudypřítomné, a každý z nás může udělat něco, co pomůže někomu jinému.

... Dokud neztratíme sami sebe ve službě druhým, náš život má jen malý význam.“ („Co jsem dnes pro někoho udělal?“, *Liahona*, listopad 2009, 84.)

Bratři a sestry, chtěl bych znovu zdůraznit, že tou nejdůležitější vlastností Nebeského Otce a Jeho Milovaného Syna, po které máme v životě toužit a o kterou máme usilovat, je dar pravé lásky – čisté lásky Kristovy. (Viz Moroni 7:47.) Z tohoto daru vyvěrá naše schopnost milovat druhé a sloužit jim – jako to dělal Spasitel.

Prorok Mormon nás učil tomu, jak nesmírně důležitý je tento dar, a řekl nám, jak ho můžeme získat: „Pročež, milování bratří moji, modlete se k Otci z celé síly srdce, abyste mohli být naplněni touto láskou, kterou uděluje všem, kteří jsou pravými následovníky Syna jeho, Ježíše Krista; abyste se mohli státi syny Božími; abychom, až se zjeví, byli jako on, neboť ho budeme viděti takového, jaký je; abychom mohli mít tuto naději; abychom mohli býti očištěni tak, jako on je čistý.“ (Moroni 7:48.)

Veliké věci se uskutečňují věcmi prostými a malými. Podobně jako se časem hromadí zlaté šupinky, až z toho vznikne velký poklad, stejně tak se budou hromadit naše malé a prosté skutky laskavosti a služby, až vznikne život naplněný láskou k Nebeskému Otci, oddaností dílu Pána Ježíše Krista a pocitem pokoje a radosti pokaždé, když nabídneme pomocnou ruku druhým.

Kéž nyní, zatímco se blíží Velikonoce, projevujeme lásku a vděčnost za Spasitelovu smírnou obět skrze prosté a soucitné skutky služby bratrům a sestrám doma, v Církvi i ve svém okolí. O to se s pokorou modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Připravujte svět na Druhý příchod

Vaše misie bude posvátnou příležitostí přivádět druhé ke Kristu a pomáhat jim připravovat se na Spasitelův Druhý příchod.

Dnes večer se obracím zvláště na ty, kterým je 12 až 25 let a kteří jsou nositeli kněžství Božího. Často na vás myslíme a modlíme se za vás. Kdysi jsem vyprávěl příběh o našem čtyřletém vnukovi, který silně strčil do svého malého brášky. Když má manželka Kathy utišila plačící dítě, obrátila se k tomu čtyřletému a starostlivě se ho zeptala: „Proč jsi strčil do svého malého brášky?“ On se podíval na babičku a řekl: „Babi, promiň. Ztratil jsem prstýnek RSS a nemůžu se teď rozhodovat správně.“ Víme, že vy se usilovně snažíte rozhodovat správně vždy. Máme vás moc rádi.

Přemýšleli jste někdy o tom, proč jste byli posláni na zem v tuto konkrétní dobu? Nenarodili jste se v době Adama a Evy, ani v době, kdy Egyptu vládli faraoni, ani během vlády dynastie Ming. Přišli jste na zem v tuto dobu, dvacet století po prvním příchodu Krista. Kněžství Boží bylo znovuzříženo na zemi a Pán vztáhl ruku, aby připravil svět na svůj slavný

návrat. Toto jsou dny velkých příležitostí a důležitých zodpovědností. Toto jsou vaše dny.

Svým křtem jste dali otevřeně najevo víru v Ježíše Krista. Vysvěcením ke kněžství se vaše talenty a duchovní schopnosti prohloubily. Jednou z vašich důležitých zodpovědností je pomáhat připravovat svět na Druhý příchod Spasitele.

Pán ustanovil proroka, presidenta Thomase S. Monsona, aby řídil práci Jeho kněžství. A vám president Monson řekl: „Pán potřebuje misionáře.“¹ „Každý způsobilý a schopný mladý muž se má připravit na službu na misi. Misionářská služba je kněžskou zodpovědností – povinností, jejíž plnění od [vás], kterým toho bylo tolik dáno, očekává Pán.“²

Misionářská služba vyžaduje obět. Vždy budete muset něco odložit, když přijmete prorokovo povolání ke službě.

Ti, kteří sledují rugby, vědí, že novozélandský tým All Blacks, který dostal jméno podle barvy svého dresu,